

ע"פ 13148/07 - גבירה סלאימה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ג 17-07-13148

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ז

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופט שירלי רנר

המעורער

גבירה סלאימה
ע"י ב"כ עו"ד יניב אדרי

נגד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמעוני) מיום 24.5.17 בת"פ 15402-02-15 ובת"פ 30610-11-14.

כללי

1. המעורער הורשע על יסוד הודהתו בהחזקת נכס החשוד כגנוב, נהיגת רכב ללא רישיון, פירוק חלקיים מרכיב, זיהוף סימני זיהוי של רכב, נהיגת פוחצת של רכב, החזקת כלי פריצה לרכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגת ברכב ללא ביטוח, נהיגת ללא רישיון רכב ואי ציות לתמרור-רמזור. על המעורער נגזרו העונשים הבאים: 9 חודשים מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי מתיק אחר, באופן שלושה חודשים יופעל בחופף לעונש האמור ושלושה חודשים נוספים יופעלו במצابر, ולפיכך, ירצה המעורער תקופת מאסר בפועל בת 12 חודשים בגיןימי מעצרו. כמו כן, הוטל עליו קנס בסך 3,000 ל"ח, פיצוי למטלון בסך 2,000 ל"ח, שני מאסרים על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו ופסילה על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים בת"פ 15402-02-15: בצהרי יום 7.5.14 נתפס המעורער רוכב על קטנוע גנוב ללא רישיון נהיגה, כשהוא מסיע את אחיו הקטין, והורשע בהחזקת נכס החשוד כגנוב ובנהיגת ללא רישיון. ביתר העברות שנזכרו לעיל הורשע בת"פ 30610-11-14 בכך שביום 4.11.14 בשעות הערב, המעורער ואחיו פירקו וגנבו שתיلوحיות זהוי מרכיב מסווג זהה לרכבו של המעורער, התקינו אותו ברכב במקום לוחיות זהויי המקוריות, ובמהמשך לאחר שהמעורער הבחן בנסיבות נידת משטרה בכਬיש, ביצע פנית פרסה חזקה וחחל בנסיעה מהירה. השוטרים דלקו אחיו, אך המעורער הגביר מהירות ולא נשמע להוראותיהם לעצור. המעורער המשיך בנסיעה פרועה, חזקה צומת באור אדום, התנגש בኒידת

משטרה שנצמדה אליו, עלה על אי תנועה והתגש בעמוד. מיד לאחר מכן, ברחו המערער ואחיו מהמקום. התפתח מרדף רגלי. המערער לא נשמע לצעקות השוטר לעצור, ולאחר מרדף של כ- 200 מטרים, הצליח השוטר לעצור את המערער לאחר שהשתמש באקדח "טיזיר", אך גם לאחר מעצרו, המשיך המערער להתגש למשטר בכר שדחף את השוטר. במהלך החיפוש ברכבו נמצאו לוחיות זהויות המקוריות של רכבו, כפפות, שתי קסדות, מספריים לחיתוך ברזול ומברג.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער ביקש, נוכח חלוף הזמן והליך השיקום אותו עבר המערער, כי יוזמן תסקיר מעודכן בעניינו של המערער. לגופו של עניין נטען שמתחם העונש שקבע בית משפט קמא, 12-20 חודשי מאסר, הינו שגוי ואני נ頓ן משקל מספק לנטיותיו הקונקרטיות של המקרה. בונגע עם פירוק לוחיות הזהויות, נטען כי שונה דינו של מי שגונב או מתפרק לרכיב מי שማפרק חלק מרכיב. העבירה אותה ביצע המערער אינה ברף הגבוה של עבירות הרכוש ולא נגרם נזק רב לבעל הרכב. באשר לחלקו השני של האירוע נטען כי יש להתחשב בכך שהמערער לא תכנן את ביצוע העבירות, אלא ביצען מתוך הלהה שמא יתפס כשהוא נוהג ללא רישיון, התנהג בפיזיות ללא שיקול דעת ופעל מתוך דחף בסיסי נוכח נסיבות חייו והמציאות בה גדל. עוד נטען כי בית משפט קמא שגה בכך שלא נתן משקל לכך שרכבו של המערער נפגע והתאונה עם הנידת נגרמה עקב ניסיונו של השוטר שנוהג בנידת להתגש ברכבו של המבוקש במטרה לעצמו. באשר לקטנוו, נטען כי בימ"ש קמא שגה מבחינה עובדתית כשקבע כי המערער נטל את הקטנוו מבعليו ללא רשות, בעודו שהמערער הוואשם והורשע בשימוש ברכב גנוב בלבד. יתרה מזו, לא ניתן ביטוי הולם לגרסת המערער שטען כי לא ידע שמדובר ברכב גנוב. הסגנור טען כי יש הבדל בין ידיעה בפועל לבין עצמת עניינים יש להתחשב ביסוד הנפשי בנסיבות שיקולי הענישה. עוד נטען כי ניתן משקל ראוי לנטיות האישיות של המערער, המחייבות למקומו ברף התחثان של מתחם הענישה, ובכלל זה: חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות בשנת 2014, במהלךו לא ביצע המערער עבירות נוספות, המערער היה בן 21 שנים בעת ביצוע העבירות ולפיכך היה "בגיר-צעיר", וכיום הינו בן 24 שנים, באופן המצביע על סיכון" שיקומו הגבוהים. עוד נטען כי המערער השתקם בשלוש השנים שעברו, הוא התחtan והפר לאב, הוא עובד ומתפרק. בנוסף, אביו נפטר בנסיבות טראגיות של נפילה מבניין, וכך השפעה רגשית קשה על המערער, ובנוספ' הפך את המערער למפרנס העיקרי של משפחתו. כמו כן, שירות המבחן המליץ בעניינו של המערער להסתפק בעונש מאסר לתקופה קצרה. עוד נטען כי היה על בית משפט קמא להאריך את המאסר על תנאי, או להפעיל את כל התקופה בחופף. כמו כן, לא ניתן ביטוי לעקרון אחידות הענישה ביחס לעונש שהותפו של המערער, אליו המשיכו להנעה במשך שנים, עליו הוטלו 100 שעות של"צ בלבד. הסגנור הבahir כי המערער מצוי בתנאים מגבלים הקטיין, הקטן ממנו בחמש שנים, מיום 7.5.14, שהופחתו מפעם לפעם עד שכיהם הוא במעצר בית ליל. נטען כי המערער לא הפר את תנאי המעצר ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. כן הוגשה הערצת "התחלת חדשה", מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסית עברי חוק, לעניין בדיקת התאמה לטיפול ופורט כי הנאשם נמצא מתאים להירתם טיפול ויכול להשתלב בטיפול הקבוצתי למניעת התנהגות עברינית חזורת.

4. ב"כ המשיבה טענה כי אין מקום להשיב לרעورو שכן נעשה חסד עם המערער בעונש המלא שהוטל עליו והפעלת המאסר המותנה, חלקו בחופף, ולאור עבורי הפלילי הרלבנטי. נטען כי כל תיק בנפרד מחיבב מאסר בפועל, מעשים שככלו נהיגה ללא רישיון וביתוח. עיקרון ההלימה הנה העיקרי המנחה חרף טענת השיקום של המערער. וכן, המערער ביצע מעשי כאשר תלוי נגדו מאסר מותנה, בית משפט קמא שקל את מלאו השיקולים ואף התסקיר כלל

חששות בנוגע להתנהגות אפשרית של המערער. מכל אלה, יש לדוחות הערעור, ובאה הפניה לפסיקה שנטען כי הנה תומכת בעוננות המשיבה. בנוסף לכך אין מקום להזמנת תסקיר משלים וחווות הדעת שהמערער הגיע מעידה על היתכנות בלבד.

טסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1992, עולה, כפי שפורט בגזר דין של בית משפט קמא, כי הינו בן 25 שנים, נשוי ואב לילדה בת חודש, מתגורר בבית בבעלותו ועובד כפחה רכב. בגין צער עשה שימוש בחומרים ממוכרים ונוהג באופן פורץ גבולות. בגיל 21 נדון למאסר לשושנת שניםים בגין עבירה של מעשה מגונה וחטיפה. בשנת 2011 הורשע בעבירות התפרצויות בגין נדון למאסר בן 4 חודשים. באשר לעבירות הנוגעות לאופנו, המערער טען כי לא ידע שהוא אופנו גנוב. באשר לעבירות בתיק המצורף, המערער קיבל אחריות על הסעיפים הראשונים בכתב האישום, אך הכחיש כי דחף את השוטר, הכחיש שנסע באור אדום וטען שכלי הפריצה שנמצא ברשותו הימם כליל עבודה לשימוש האיש. המערער הסביר כי ברוח מהשutrנים כיוון שאינו מחזיק ברישון. המערער שלל אפשרות לטיפול, הביע חרטה על מעשיו אך לא ביטא הבנה לחומרת מעשייו. מאז ביצוע העבירות הוא נישא ונולדת לו בת. שירות המבחן התרשם כי במצב דחק המערער נוטה להתנהלות אימפלסיבית, וכי קיים אצלו טשטוש גבולות בין האסור למותר. הומלץ על השחת עונש מאסר קצר, מאסר על תנאי וקנס כספי.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הودאותו במיחסו לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטו וליעול הליכים, האחריות שלקה על המעשים והבעת חרטה מצדיו. כמו כן, יש להתחשב במעצר הבית; הממושך של המערער, בחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות בהן לא שב להסתבר בפלילים, נושא, הפק לאב ועובד לפרשנותו, ובמצבו המשפטית לאחר פטירת אביו. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, עליו עמד בהרחבה בית משפט קמא בגזר דין. מדובר בעבירות חמורות. מדובר במרדף ארוך ומתחמש, שככל אחד משלביו יכול היה המערער לחדר. לחובתו של המערער נזקף גם עבר פלילי קודם והרשעות תעבורתיות קודמות, ולא בכך קבוע בית משפט קמא כי בתיקים דין הוכיח המערער כי המשיך לזלزل בחוקי התעבורה, בבטיחותם של משתמשי הדרך ולסקן חי אדם, כפי שעשה בעבר, ועל כן עברו הפלילי הינו רלבנטי. לחובת המערער גם העובה כי הוא ביצע את העבירות בעת שמאסר על תנאי בר הפעלה תלוי ועומד נגדו, באופן העולה בקנה אחד עם התרשומות שרות המבחן, לפיה הוא פועל תוך טשטוש גבולות האסור והמותר. בנוסף, המערער לא הtag'יס להליך שיקומי ולא ביטא הפנה לחומרת העבירות שביצע והגורמים להן. לפיכך, בנסיבות דין, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עליו ולא מצאו מקום להתערב בהם, ואין מקום, בנסיבות אלה, להורות על ערכית תסקיר משלים.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתיצב לריצוי עונש המאסר ביום 18/2/18, עד השעה 00:10:00, בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, כ"ט בטבת תשע"ח, 16 ינואר 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער בא המשפט.

שרלי רנו,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפאל כרמל, שופט
אב"ד